

Дело C-881/19**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

4 декември 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Krajský soud v Brně (Чешка република)

Дата на акта за преюдициално запитване:

25 октомври 2019 г.

Жалбоподател:

Tesco Stores ČR a.s.

Ответник:

Ministerstvo zemědělství

Предмет на главното производство

Предмет на главното производство е спор, в който жалбоподателят поставя под съмнение констатацията на ответника, че с използването на формулировката „čokoládový prášek“ (шоколадов прах) вместо формулировката „čokoláda v prášku“ (шоколад на прах), съдържаща се в Директива 2000/36/ЕО¹, жалбоподателят пуска на пазара недостатъчно или неправилно етикетирани храна, с което нарушава действащите националноправни разпоредби.

Преюдициалният въпрос

Трябва ли правилото, установено в част Д, точка 2, буква а) на приложение VII към Регламент 1169/2011, да се тълкува в смисъл, че в случая с храна, предназначена за крайния потребител в Чешката република, е възможно в състава на продукта да се посочи сложна съставка, упомената в част А, точка 2, буква в) от приложение I към [Директива 2000/36], без да се описва нейният състав, само ако наименованието на тази сложна съставка

съответства точно на текста на чешки език на приложение I към Директива 2000/36?

Приложими разпоредби от правото на Съюза

Член 9, параграф 1, буква б), член 18, параграфи 1 и 4, част Д, точка 2, буква а) от приложение VII към Регламент № 1169/2011².

Член 3, параграф 1 и част А, точка 2, буква в) от приложение I към Директива 2000/36.

Приложими национални разпоредби

В съответствие с член 11, параграф 2, буква а), точка 3 от Закон № 110/1997³ субект, осъществяващ дейност на пазара с хранителни продукти, е длъжен незабавно да изтегли от обращение недостатъчно или неправилно етикетирани храни.

Кратко представяне на фактите и главното производство

- 1 На 27 май 2016 г. Státní zemědělská a potravinářská inspekce (Държавен инспекторат по земеделието и храните, Чешка република) (inspektorát v Brně [инспекция Бърно]) 1) нарежда изтеглянето от пазара на продукти⁴ на жалбоподателя, тъй като в описанието на състава им се използва формулировката „čokoládový prášek“ (шоколадов прах), без да е описан съставът на тази сложна съставка, както изисква член 9, параграф 1, буква б) във връзка с член 18, параграфи 1 и 4 от Регламент № 1169/2011, и 2) забранява по-нататъшното пускане на пазара на тези продукти.
- 2 На 1 юни 2016 г. жалбоподателят подава жалба по административен ред против посочените разпореждания, която на 6 юни 2016 г. Държавният инспекторат по земеделието и храните първоначално уважава и отменя разпорежданията. Впоследствие обаче с решение от 2 февруари 2017 г. ústřední inspektorát (централната инспекция) на Държавния инспекторат по земеделието и храните изменя споменатото решение от 6 юни 2016 г., като отхвърля подадената от жалбоподателя жалба по административен ред и оставя в сила разпорежданията от 27 май 2016 г. Жалбата по административен ред, подадена от жалбоподателя против решението от 2 февруари 2017 г., е отхвърлена с решение на ответника от 21 април 2017 г.
- 3 Против решението на ответника от 21 април 2017 г. жалбоподателят подава жалба до Krajský soud v Brně (Окръжен съд Бърно, Чешка република), отхвърлена с решение от 26 февруари 2019 г. Вследствие на касационна жалба, подадена от същия жалбоподател, с решение от 11 юли 2019 г. Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд, Чешка република)

отменя решението на Krajský soud v Brně (Окръжен съд Бърно) от 26 февруари 2019 г. и му връща делото за продължаване на производството по него.

- 4 Именно на този етап от производството Krajský soud v Brně (Окръжен съд Бърно) отправя до Съда на Европейския съюз изложения по-горе преюдициален въпрос. Въпреки че съдът е обвързан от правното становище на Nejvyšší správní soud (Върховния административен съд), той приема (като черпи основание например от решение на Съда от 5 октомври 2010 г., Елчинов, C-173/09, ECLI:EU:C:2010:581 и решение на разширения състав на Nejvyšší správní soud (Върховния административен съд) от 8 юли 2008 г., публикувано под номер 1723/2008 в Sbíрка rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (сборник с актове на Върховния административен съд), че това обстоятелство не е пречка за упражняване на правото по член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Основни доводи на страните в главното производство

- 5 Ответникът счита, че тъй като част А, точка 2, буква в) от приложение I към Директива 2000/36 посочва само понятието „čokoláda v prášku“ (шоколад на прах), а не „čokoládový prášek“ (шоколадов прах), при използване на второто понятие трябва винаги да има описание на съдържащите се в него съставки.
- 6 Жалбоподателят обаче счита, че изключението, въведено в част Д, точка 2, буква а) от приложение VII към Регламент № 1169/2011, намира приложение и във връзка с наименованието „čokoládový prášek“ (шоколадов прах), тъй като тази формулировка има същото значение като „čokoláda v prášku“ (шоколад на прах), а синонимните понятия винаги трябва да се тълкуват по един и същ начин, за да се избегне правна несигурност. Освен това текстовете на всички езици на Директива 2000/36 имат една и съща обвързваща сила.

Правното становище на Nejvyšší správní soud (Върховния административен съд)

- 7 Nejvyšší správní soud (Върховният административен съд) е съгласен с жалбоподателя, че вместо наименованието „čokoláda v prášku“ (шоколад на прах) е имал право да използва и наименованието „čokoládový prášek“ (шоколадов прах). В съответствие с трайната практика на Съда на Европейския съюз текстовете на всички езици на правните актове на Съюза имат една и съща обвързваща сила (вж. решение от 6 октомври 1982 г., CILFIT/Ministero della Sanità, C-283/81, EU:C:1982:335, т. 18, от 19 април 2007 г., Profisa, C-63/06, EU:C:2007:233, т. 13 и неотдавна постановеното от 13 септември 2008 г., Česká pojišťovna, C-287/17, EU:C:2018:707, т. 24). Поради това трябва да се отхвърли становището, че етикетването на шоколадовите продукти на територията на Чешката република следва да се

извършва единствено въз основа на чешкия текст на Директива 2000/36, а в другите държави членки съгласно съответния текст на техните национални езици.

- 8 Това становище е в разрез както с цитираната по-горе съдебна практика, така и с принципа по-специално на свободното движение на стоки, а и със смисъла от самата хармонизация на търговските наименования на храните като инструмент на вътрешния пазар. Директива 2000/36 се опира именно на тези правила (вж. съображение 8). В Европейския съюз търговските наименования на шоколадовите продукти вече са напълно хармонизирани (вж. т. 29 и 45 от решение от 25 ноември 2010 г., Комисия/Италия, C-47/09, EU:C:2010:714), а смисълът на хармонизацията е да се даде възможност на производителите или доставчиците на шоколадови продукти при внос от една държава членка в друга да използват информацията, поместена на продукта им в съответствие с Директива 2000/36, и тя само да се преведе на разбираемия за потребителя език или езици в държавата членка, в която тези продукти ще се продават.
- 9 Жалбоподателят е купил продуктите от доставчици или производители, които са ги произвели или в Германия, където текстът на немски език на директивата си служи с наименованието *Schokoladenpulver*, или в Полша, където текстът на полски език на директивата си служи с взаимозаменяемите наименования *proszek czekoladowy* и *czekolada w proszku*. Жалбоподателят е превел дословно на чешки език немските или полски термини като „čokoládový prášek“ и го е използвал в своите продукти. Смисълът от хармонизацията на търговските наименования на шоколадовите продукти е да има възможност да се постъпи именно по този начин.
- 10 На тези съображения се противопоставя тълкуването, в съответствие с което доставчикът или производителят, преди да започне да продава в Чешката република шоколадови продукти, произведени в друга държава членка, трябва най-напред да адаптира наименованието на съставките на продукта към звученето на текста на чешки език на Директива 2000/36. Това тълкуване би довело до извода, че на територията на Чешката република директивата има обвързващо действие само на чешки език, и следователно че обвързващо действие там поражда някаква „чешка Директива 2000/36“, което би било в явно противоречие със смисъла от хармонизацията на търговските наименования и равнопоставеността на текстовете на директивата на различните езици и би довело до възстановяване на положението отпреди създаването на общия пазар.
- 11 Поради това не е възможно просто да се изрази съгласие със становището, че текстовете на различните езици на приложението към Директива 2000/36 изброяват наименованията на храните, задължителни за различните държави членки. За такива обвързващи текстове на различни езици в крайна сметка не говори и Регламент № 1169/2011, който в член 15, параграф 1 изисква

само задължителната информация за храните да се предоставя „на език, който е лесно разбираем за потребителите от държавите членки, в които се предлага на пазара храната“. Именно това дава възможност на жалбоподателя да използва немското или полското наименование на съставката на вноския продукт, което е в съответствие с правото на Съюза, и само да го преведе на чешки език.

- 12 Действително, в някои държави членки някои наименования на храни се използват широко и преводът от други езици би могъл да доведе до заблуждаване на потребителите. При това положение обаче конкретният случай трябва да бъде изрично посочен в текста на всички езици. Регламент № 1169/2011 предвижда такава възможност в член 17, параграфи 2 и 3. Директива 2000/36 се възползва от тази възможност по отношение на специфичните наименования на определени продукти на английски език, като в част А, точка 4, буква а) от приложение I приема национална дефиниция на понятието „млечен шоколад“. Това специално национално правило обаче е включено в директивата на всички езици, а не само на английски. Ако на територията на Чешката република следва да се използва само наименованието „čokoláda v prášku“ (шоколад на прах), напр. поради това че наименованието „čokoládový prášek“ (шоколадов прах) по някаква причина би заблудило чешкия потребител, това би трябвало да се уреди по подобен начин.
- 13 Посоченото по-горе решение на Съда на Европейския съюз от 14 юни 2017 г. по дело C-422/16 само потвърждава това становище. В регламент № 1308/2013⁵, за който се отнася това дело, законодателят на Съюза обаче възприема различен метод на уредба в сравнение с Директива 2000/36, тъй като в приложението към него за различните продукти посочва изрично търговските наименования, които трябва да се използват в различните държави при пускането на продуктите на пазара. Окръжният съд цитира точка 36 от това решение, отнасяща се до Решение за изпълнение 2010/791 на Комисията, в което е приет списък от продукти, посочени в точка III, подточка 1, втора алинея от приложение XII към Регламент № 1234/2007⁶. Действително решението на Комисията също съдържа списък с продукти, в който едновременно са посочени различни национални наименования на различни млечни продукти. По отношение на този списък Съдът на Европейския съюз обаче посочва в цитираната точка от съдебното решение, че са включени продукти, които държавите членки определят като съответстващи в рамките на техните територии на критериите, предвидени в Регламент № 1308/2013, и наименованията на съответните продукти са използвани в съответствие с тяхната традиционна употреба на различните езици на Съюза. С това Съдът на Европейския съюз потвърждава само, че е допустимо на различните езици да се използват различни традиционни наименования на млечни продукти, които невинаги са еквивалентни помежду си⁷.

- 14 Поради това цитираното решение на Съда на Европейския съюз посочва, че ако при използването на хармонизирани наименования на националните езици следва да се съобразяват различната езикова специфика и различните локални традиционни наименования, прилагани в определена държава членка, това трябва да следва не само от текста на определен език на правната уредба на езика на дадена държава членка, а от многоезична таблица или списък, които да са включени в текста на всеки език на съответния акт. Ако френски износител иска да прави износ в Обединеното кралство на продукт, по отношение на който френската част от таблицата използва обозначение „*crème de riz*“, той няма да може да преведе това наименование на английски език просто като „*rice cream*“ или „*rice spray cream*“, тъй като английската част от таблицата, съдържаща задължителното наименование, няма да си служи с тези думи.
- 15 Поради това жалбоподателят не е бил задължен да установява какви наименования се използват в текста на чешки език на директивата и да адаптира наименованието на съставката с цел пускане на продукта на пазара в Чешката република. Било е достатъчно наименованието да се преведе на чешки език. Избраната от него формулировка „*čokoládový prášek*“ (шоколадов прах) представлява обаче точен дословен еквивалент на немското и полското наименование, използвано в директивата, и няма основание да се твърди, че е неразбираема, двусмислена или въвежда чешкия потребител в заблуждение (вж. изискванията относно предоставянето на вярна информация, установени в член 7, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1169/2011). Възприемането на различен подход очевидно би се отличавало с формализъм, който по никакъв начин не обслужва защитата на потребителите, би подкопало постигнатото равнище на хармонизация на търговските наименования на шоколадовите продукти на вътрешния пазар на Съюза, би застрашило гладкото функциониране на вътрешния пазар по отношение на шоколадовите продукти (вж. член 1, параграф 1 от Регламент № 1169/2011) и би било в разрез с многократно цитирания принцип на еквивалентност на текстовете на различни езици на правната уредба на Съюза.
- 16 Поради това е налице случай на *acte éclairé*, поради което не е необходимо отправянето на преюдициален въпрос до Съда на Европейския съюз.

Правно становище на *Krajský soud v Brně* (Окръжен съд Бърно)

- 17 Преди всичко по отношение на анализираното тук положение не намира приложение установената практика на Съда на Европейския съюз относно разрешаването на противоречия между текстовете на различни езици на разпоредби от правото на Съюза. Между текстовете на различните езици на Директива 2000/36 няма никакво противоречие⁸, а те изпълняват функцията да посочат обвързващите наименования на храни на съответния официален език. Този извод произтича от 1) сравнението между текстовете на различни езици на Директива 2000/36, 2) правилото, произтичащо от член 3,

параграф 1 от Директива 2000/36, че наименованията на храни, изброени в приложение I, са задължителни, и 3) изискването за информиране относно състава на продуктите на лесно разбираем за потребителите от държавата членка език, в която се предлага на пазара определена храна (вж. напр. член 15, параграф 1 от Регламент № 1162/2011).

- 18 При сравнение между текстовете на различните езици се установява, че процесното приложение очевидно включва наименования, характерни за пазара на дадена държава членка, които често не подлежат на точен превод (напр. английското наименование „family milk chocolate“ или използваната в редица текстове на различни езици добавка „vermicelli“). По отношение на „čokoláda v prášku“ (шоколад на прах) това се вижда специално в текста на нидерландски, „gesuikerde cacao“, което от гледна точка на потребителите от други държави членки след превод очевидно би съответствало в по-голяма степен на продукта, посочен в част А, точка 2, буква г) от приложение I. Основно значение при сравнението между текстовете на различни езици обаче има това, че текстовете на различните езици съдържат различен брой еквивалентни наименования на продукта по част А, точка 2, буква в) от приложение I. В текстовете на някои езици има едно наименование, на други две, а на нидерландски език цели три. Видно е поради това че не става дума за обикновен превод — варианти на определен език, а за самостоятелни списъци със задължителни наименования на различните официални езици, т.е. предписани наименования на продукти, предназначени за потребителите от съответната държава членка, в която се използва даден официален език.
- 19 Определянето на задължителни наименования на храните общо (както и конкретно в член 3, параграф 1 от Директива 2000/36) се опира на две правила. Първото е за задължително използване на предписаното наименование само по отношение на храните, които отговарят на дефиницията, установена в дадената правна норма. Второто правило е за задължително използване за храни, които отговарят на дефиницията, установена в дадената правна норма, само и единствено на това наименование, при използването на което дадената храна е дефинирана в тази правна разпоредба. Именно на това второ правило фактически противоречи правното становище, представено от Nejvyšší správní soud (Върховния административен съд), тъй като дава възможност за прилагане на почти неопределен каталог от възможни наименования на дефинираната храна в зависимост от това текстът на кой език и каква възможност за превод ще избере производителят за обозначаване на дадената храна.
- 20 Представеното тълкуване води в крайна сметка до абсурдни изводи, тъй като в този случай е доста трудно да се установи текстът на задължителните наименования. Производителите и търговците нямат право да ги използват за други продукти, въпреки че изобщо не трябва да знаят, че тези наименования са задължителни. Едновременно с това обаче ако знаят за това, могат да ги използват като наименования на сложни съставки, без да посочват техния състав. В този случай обаче потребителите не трябва да

знаят, че е налице сложна съставка и конкретно коя, тъй като никъде няма да намерят дефиниция за нея, освен ако им се удаде във връзка с прилагането на поредица по-буквални или свободни преводи на различни официални езици на Съюза да попаднат на текста на онзи език на Директива 2000/36, който дефинира тази храна на дадения език. Това се наблюдава и при понятието „čokoládový prášek“ (шоколадов прах), за което липсва дефиниция в текста на чешки на директивата.

- 21 Дори в случай, че производителят би могъл да използва превод само от тези езици, които имат конкретна връзка с дадена храна (напр. продуктът е произведен в дадена държава членка и използваният превод на сложната съставка отговаря на текста на езика на тази държава), тази възможност би била в разрез с изискването на потребителите да се предостави ясна информация за състава на продукта. Потребителите би трябвало най-напред да установят мястото на производство, да се запознаят с текста на съответния език на Директива 2000/36 и да потърсят превод (или евентуално всички възможни преводи). Тъй като всички продукти, дефинирани в част А, точка 2 от приложение I, в значителна степен са сходни (поначало става дума за продукти от една и съща категория), то не е напълно сигурно, че чешкият потребител дори след внимателно запознаване с Директива 2000/36 би свързал понятието „čokoládový prášek“ (шоколадов прах) именно с продукта, дефиниран като „čokoláda v prášku“ (шоколад на прах) (а не например с „kakaový prášek“ (какао на прах) или „slazený kakaový prášek“ (подсладено какао на прах)). Потребителят би трябвало да проведе нелеко и състоящо се от няколко етапа разсъждение, за да достигне до извода, че най-вероятно става дума за превод на понятие, дефинирано в текста на друг, а не на чешки език, на Директива 2000/36, и да получи някаква сигурност, че действително това е така. Също за производителите и търговците може би не би било ясно кои възможни наименования трябва да избягват при етикетирането на продукти извън дефинираните в директивата.
- 22 Освен това използването на наименования, различни от задължителните, води до заблуждаване не само на евентуалния осведомен потребител, но и на потребители, които нямат намерение по никакъв повод да се запознаят по-подробно с правната уредба на Съюза. Също така онези, които не знаят дефинициите, установени с Директива 2000/36, могат поне да изхоят от допускането, че непосочването на състава на сложна съставка при конкретен продукт произтича от конкретно правно основание, за което също могат да допуснат, че произтича именно от задължението за легална дефиниция на съответната сложна съставка (това предвижда част Д, точка 2, буква а) от приложение VII към Регламент 1169/2011). Ако обаче съответната сложна съставка не е дефинирана (както при понятието „čokoládový prášek“ (шоколадов прах), нейният състав не трябва да отговаря на изискванията, произтичащи от част А, точка 2, буква в) от приложение I към Директива 2000/36. Потребителят, който допуска, че консумира храна с известен състав (т.е. отговаряща на определени критерии), всъщност може да консумира съвсем друга храна (по отношение на която правото не урежда никакви

критерии). Придържането към спазване на задължителни наименования следователно очевидно може да се приеме за проява на формализъм, но в никакъв случай той не е самоцелен.

- 23 Облекчаването на свободното движение на какаови и шоколадови продукти не може да се разглежда единствено от гледна точка на производителя или продавача и фактически защитата на потребителя да се ограничи до преценка ad hoc дали наименованието на даден продукт може да бъде взаимозаменяемо с друго. Ако това бе достатъчно, то правилото по член 3, параграф 1 от Директива 2000/36 би било напълно излишно.
- 24 Окръжният съд основава становището си за това, че етикетирването на храната (и евентуално на нейния състав), предназначена за потребител от конкретна държава членка, трябва да е съобразено със задължителните наименования на какаовите и шоколадови продукти, посочени в текста на дадения език на приложение I към Директива 2000/36, съответстващ на езика, който е лесно разбираем за потребителите от дадената държава членка. За храните, предназначени за потребители на територията на Чешката република, следователно трябва да се използват задължителните наименования, упоменати в текста на чешки език на приложение I към Директива 2000/36. Само при използване на тези наименования на сложните съставки може да се използва и правилото съгласно част Д, точка 2, буква а) от приложение VII към Регламент 1169/2011 (т.е. да не се описва съставът на сложната съставка).
- 25 По мнение на съда правилата, установени с член 17, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1169/2011, ще намерят приложение само в случай, че съставът на храните не е напълно хармонизиран и на равнище Съюз за тези храни няма приети задължителни наименования. Това обаче не е така при продуктите, дефинирани в Директива 2000/36, видно от член 3, параграф 1 от нея. Изключението, установено в част А, точка 4, буква г) от приложение I към тази директива, следователно не е пример за прилагането на посочените разпоредби от Регламент № 1169/2011, а единствено самостоятелно изключение, предвидено във връзка с Обединеното кралство и Ирландия, от правилото по член 3, параграф 1 от директивата за продуктите, посочени в част А, точка 4, буква г) и точка 5 от приложение I.
- 26 Липсата на списък с всички наименования, който да е един и същ в текстовете на всички езици (в случая, когато функцията на списък със задължителни наименования на различните официални езици, използвани в различните държави членки, изпълнява текстът на директивата на конкретния език), действително не е най-доброто законодателно разрешение, но не може да бъде повод за обезсилване на правилото по член 3, параграф 1 от Директива 2000/36 и понижаване на стандарта на защита на потребителите. В това отношение процесната уредба действително се различава относно метода на уредба от посоченото по-горе Решение 2010/791/ЕС на Комисията. Това решение обаче показва, че в

правната уредба на Съюза относно храните, като цяло не е нещо изключително за всяка държава членка да се въвеждат задължителни търговски наименования. Същата законодателна техника, изразяваща се във въвеждането на задължителни търговски наименования за храни както в случая на Директива 2000/36, е била възприета например в Директива 2001/113⁹, текстовете на различните езици на която съдържат за различните официални езици задължителни наименования за определените в нея продукти.

- 27 По изложените съображения посоченото по-горе решение на Съда на Европейския съюз от 14 юни 2017 г. по дело C-422/16 не намира приложение във връзка с правната уредба, съдържаща се в Директива 2000/36, но все пак от него трябва да се направят изводи относно приемането на списък със задължителни наименования на продукти в различните държави членки, а именно за недопустимост на използването на синоними или превод на задължителните наименования.

¹ Директива 2000/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 юни 2000 година относно какаовите и шоколадовите продукти, предназначени за консумация от човека, наричана по-нататък „Директива 2000/36“.

² Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията, наричан по-нататък „Регламент № 1169/2011“.

³ Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (Закон № 110/1997 за хранителните и тютюневи изделия и за изменение и допълнение на някои свързани с тях закони; наричан по-нататък Закон № 110/1997“) в редакцията, действаща до 6 септември 2016 г.

⁴ Млечен шоколадов десерт с лешници Monte 220 гр, Млечен шоколадов десерт Monte 100 гр и Млечна шоколадова напитка с лешници Monte drink 200 мл.

⁵ Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007, наричан по-нататък „Регламент № 1308/2013“.

⁶ Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“), наричан по-нататък „Регламент 1234/2007“.

⁷ В разглеждания случай на френското наименование „*crème de riz*“ не съответства никакво наименование на английски език, нито пък в текста на английски език в списъка фигурира израз от вида на „*rice cream*“ или „*rice spray cream*“.

⁸ Освен това Nejvyšší správní soud (Върховният административен съд) не посочва тълкувателен метод, който би премахнал противоречието в рамките на еднаквото тълкуване.

- ⁹ Директива 2001/113/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 година относно плодови конфитюри, желета и мармалади и подсладено пюре от кестени, предназначени за консумация от човека, наричана по-нататък „Директива 2001/113“.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ